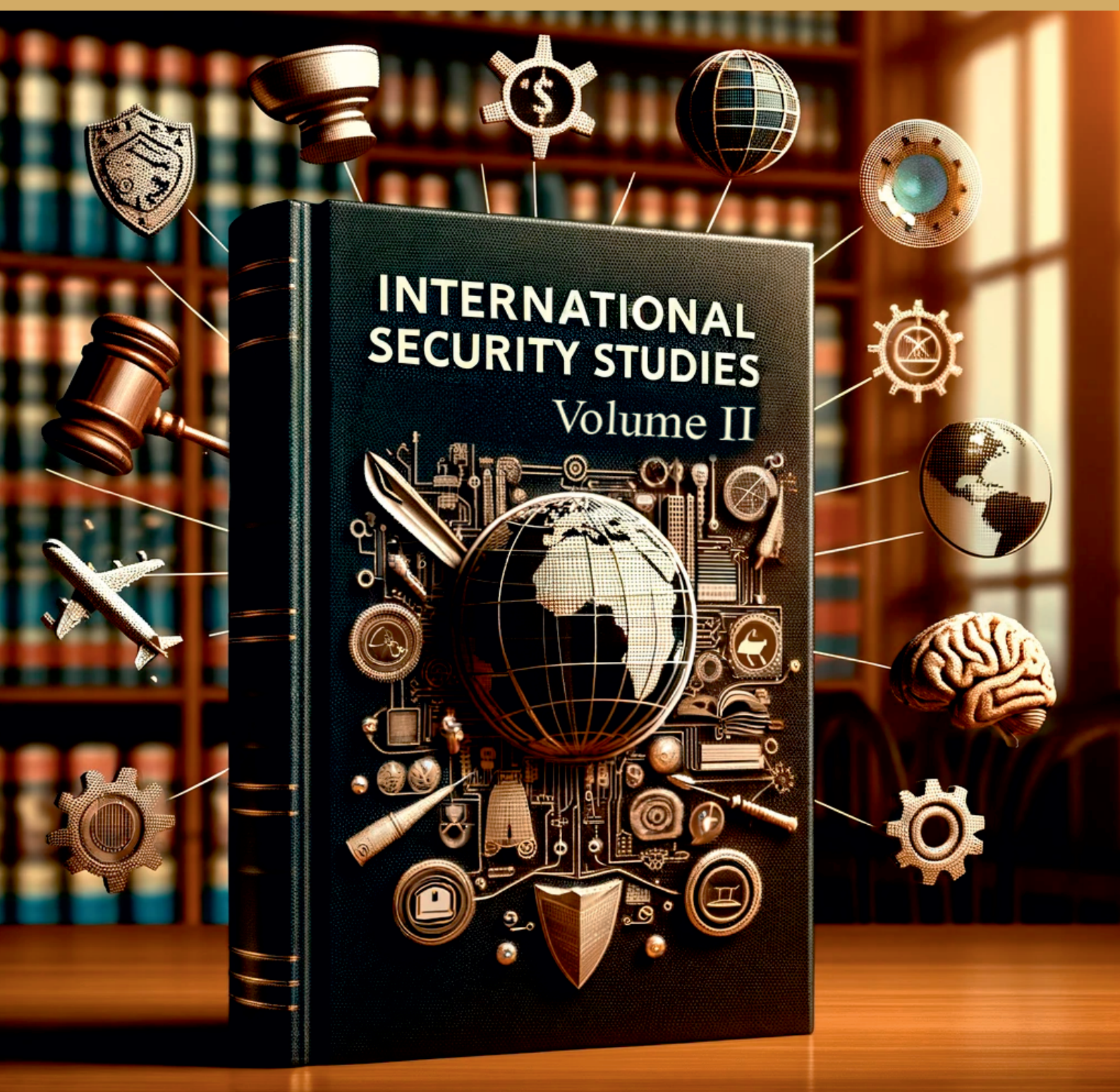

INTERNATIONAL SECURITY STUDIOS: MANAGERIAL, TECHNICAL, LEGAL, ENVIRONMENTAL, INFORMATIVE AND PSYCHOLOGICAL ASPECTS

Norwegian University of Life Sciences

**INTERNATIONAL SECURITY STUDIOS:
managerial, technical, legal, environmental, informative
and psychological aspects**

*international
collective
monograph*

Volume II

Oslo, Kingdom of Norway – 2024

UDC 327(100)-049.5

I 61

DOI 10.5281/zenodo.10846686

Recommended for publication by the academic council of NMBU (protocol №. 12 dated 11. 03.2024)

Editorial committee:

Elin Kubberod, Professor, Prorektor for utdanning NMBU (Oslo, Kingdom of Norway);

Olha Balynska, Doctor of Law, Professor, Vice-rector of Lviv State University of Internal Affairs (Lviv, Ukraine);

Maksym Korniienko, Doctor of Law, Professor, Vice-rector of Odessa State University of Internal Affairs (Odessa, Ukraine).

Oleg Batiuk, Doctor of Law, Associate Professor, Chairman of the Board of the NGO "IESF" (Kyiv, Ukraine);

Reviewers:

Andrea Carugati, Professor, School of Economics and Business Sciences NMBU (Oslo, Kingdom of Norway);

Serhii Bielai, Doctor of Sciences in Public Administration, Professor, Professor of the State Security Department National Academy of the National Guard of Ukraine (Kharkiv, Ukraine);

Valeriy Kolesnyk, Doctor of Legal Sciences, Professor, Professor National Academy of Security Service of Ukraine (Kyiv, Ukraine).

M 58 International security studios: managerial, technical, legal, environmental, informative and psychological aspects. *International collective monograph. Volume II. NMBU, Research and Education.* 2024. – 605 p.

The International collective monograph is the result of the generalization of the conceptual work of scientists who consider current topics from such fields of knowledge as: management, technical sciences, law, ecology, information sciences and psychological sciences through the prism of international security studies.

For scientists, educational staff, PhD candidates, masters of educational institutions, university faculties, stakeholders, managers and employees of management bodies at various hierarchical levels, and for everyone, who is interested in current problems of management, technical sciences, law, ecology, information sciences and psychological sciences through the prism of international security studies.

ISBN 978-82-327-0549-9

© NMBU 2024;

© The collective of authors 2024.

External resources

Indexed in

OpenAIRE

Copyright NIFU: CC BY 4.0

CHAPTER 11.

CERTAIN ASPECTS OF LEGAL REGULATION OF THE ACTIVITIES OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE IN THE SYSTEM OF NATIONAL SECURITY

Anatolii NIKITIN

Candidate of Legal Sciences. Associate Professor.

Vice-rector of the Odessa State University of Internal Affairs,

Odessa, Ukraine

ugsbeplumvs@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-1376-6764>

Abstract. The article deals with some aspects of legal regulation of the National Police of Ukraine in the context of ensuring national security. The author reveals the essence of ensuring national security through the interaction of the institutions of society and the State, which determines a certain state of public life and its conditions, both internal and external. By analyzing this area, the article highlights the identification and determination of the scope of social relations which define the essence of national security. The results of the study contribute to a better understanding of the role of legal regulation in ensuring the effective functioning of the National Police as a component of the national security system.

The analysis of certain aspects of legal regulation of the National Police in the context of ensuring national security is important given the current challenges and threats faced by society. Responsibility for ensuring national security requires the police not only to maintain law and order, but also to counterterrorism, organized crime, cyber threats and other challenges.

The study examines the interaction of the National Police with other state institutions, such as the military, security and law enforcement agencies, as well as with representatives of civil society. Particular attention is paid to the coordination of activities in cases of emergencies and crisis events that may threaten national security.

The author also examines the role of the legislative environment in regulating police activities, including laws, regulations and legal principles that define the powers and duties of the police in the context of national security.

In addition, the article draws attention to the need for constant analysis and updating of legislation in order to meet modern challenges and needs in the field of national security. It reveals

important aspects of interaction between the police, other law enforcement agencies and civil society, which contributes to the improvement of coordination and effectiveness of national security measures.

In addition, the article can serve as a basis for developing proposals for further improvement of the system of legal regulation of the National Police in the context of national security of Ukraine. The conclusions offered by the author may be useful for developing strategies and policies aimed at strengthening security and law and order in the country.

Keywords: Ukrainian National Police, Legal regulation, National security, Law enforcement, Social life, Threats and challenges, Interaction of societal institutions and the state, Interagency cooperation, Coordination of actions in emergencies, Legislative environment, Human rights, Professional training of police officers, International cooperation, Effectiveness of police measures, Contemporary security challenges.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Анотація. Розглянуто деякі аспекти правового регулювання діяльності Національної поліції України в контексті забезпечення національної безпеки. Автор розкриває сутність забезпечення національної безпеки через взаємодію інститутів суспільства та держави, що визначає певний стан суспільного життя та його умови як внутрішнього, так і зовнішнього його середовища. Аналізуючи цю сферу, стаття висвітлює ідентифікацію та встановлення обсягу суспільних відносин, які визначають сутність національної безпеки. Результати дослідження сприяють кращому розумінню ролі правового регулювання у забезпеченні ефективного функціонування Національної поліції як складової системи національної безпеки.

Проаналізовано окремі аспекти правового регулювання діяльності Національної поліції в контексті забезпечення національної безпеки є важливим з урахуванням сучасних викликів і загроз, з якими стикається суспільство. Відповідальність за забезпечення національної безпеки вимагає від поліції не лише здійснення правопорядку, а й протидії тероризму, організованій злочинності, кіберзагрозам та іншим викликам.

Дослідження розглядає взаємодію Національної поліції з іншими державними інститутами, такими як військові структури, служби безпеки та правоохоронні органи, а також з представниками громадянського суспільства. Особлива увага приділяється координації заходів у випадках надзвичайних ситуацій та кризових подій, що можуть загрожувати національній безпеці.

Автор також досліджує роль законодавчого середовища в регулюванні діяльності поліції, зокрема законів, нормативно-правових актів і правових принципів, що визначають повноваження та обов'язки поліції в контексті забезпечення національної безпеки.

Крім того, стаття звертає увагу на необхідність постійного аналізу та оновлення законодавства з метою відповідності сучасним викликам та потребам у сфері національної безпеки. Вона відкриває важливі аспекти взаємодії між поліцією, іншими правоохоронними органами та громадянським суспільством, що сприяє покращенню координації та ефективності заходів з забезпечення національної безпеки.

Крім того, стаття може послужити основою для вироблення пропозицій щодо подальшого вдосконалення системи правового регулювання діяльності Національної поліції в контексті національної безпеки України. Висновки, запропоновані автором, можуть бути корисними для розробки стратегій та політик, спрямованих на зміцнення безпеки та правопорядку в країні.

Ключові слова: Національна поліція України, Правове регулювання, Національна безпека, Забезпечення правопорядку, Суспільне життя, Загрози та виклики, Взаємодія інститутів суспільства та держави, Співробітництво між відомствами, Координація заходів у надзвичайних ситуаціях, Законодавче середовище, Права людини, Професійна підготовка поліцейських, Міжнародне співробітництво, Ефективність поліцейських заходів, Сучасні виклики в сфері безпеки.

Постановка проблеми. Виклики сучасності надають нам підстави констатувати, що функціонування системи національної безпеки в Україні має недоліки, зокрема як у правовому регулюванні існуючих інституцій що її забезпечуються та і у питаннях їх взаємодії та координації. Зазначене вимагає вдосконалення термінів, вдосконалення правозастосовної діяльності, перегляду уявлень про національну безпеку та роль Національної поліції України в забезпеченні національної безпеки на регіональному та загальнодержавному рівнях, а також переосмислення пріоритетів та подальших напрямів формування безпекової політики держави.

Досліджуючи питання правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки важливо відмітити, що сам термін «регулювання», на нашу думку, доцільно визначати як такий, що означає упорядкування, налагодження, приведення чогось у відповідність до чогось. Іншими словами, очевидно, що «регулювати» може означати встановлювати певні межі, доповнювати суспільні відносини компонентом стабільності, врегульованості, чим спрямовувати їх у певному напрямку. Таким

чином, на нашу думку, регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки, серед іншого, є визначення напрямку розвитку та визначення місця та ролі Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки. За своєю суттю норми права встановлюють лише модель суспільних відносин в яких суспільний інтерес, у даному випадку, інтерес в наявності певного рівня національної безпеки, повинен відповідати можливості держави його забезпечити, в тому числі і через функціонування державних інституцій.

З іншого боку, констатуємо, що правове регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки може розглядатися як форма соціального реагування держави на потребу в забезпеченні національної безпеки, яка обґрунтована нормами права, що як наслідок, погоджує права та обов'язки суб'єктів таких правовідносин, що формує їх правовий статус, але у такому випадку правове регулювання національної безпеки набуває соціально-юридичного характеру. Саме тому, вважаємо коректним визначити, що правове регулювання визначає динаміку розвитку права спрямовану на вирішення суспільних відносин, які вимагають впливу норм права. А тому, проблематика правового регулювання участі Національної поліції України в системі національної безпеки безпосередньо залежить від динамічних структур та елементів суспільних відносин, які визначають потребу суспільства та держави в забезпеченні національної безпеки за допомогою Національної поліції України у тому числі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загальнотеоретичні аспекти досліджуваної проблематики на теоретичному рівні досліджувалися такими вітчизняними науковцями як: О.М. Бандуркой, О.І. Безпаловою, С.Г. Брателем, А.В. Галюк, С.М. Гусаровим, О.В. Джафаровим, О.М. Дручек, М.В. Завальним, В.О. Іванцовим Ю.Л. Калгушкіним, В.Ю. Кікінчуком, А.М. Кулішом, О.М. Музичуком, О.А. Падалка, Б.А. Підгорним, С.П. Пономарьовим, А.В. Потопальським, С.В. Сеник, В.В. Сокурено, А.В. Титко, Д.В. Швецом, О.С. Юніним, О.Я. Якимовим та ін. Але варто відмітити, що окремі питання правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі органів, що забезпечують національну безпеку в умовах воєнного стану зокрема, є малодослідженими, а наявні дослідження не носять систематичного поглибленого характеру.

Метою цієї статті є аналіз окремих аспектів регулювання діяльності Національної поліції України в системі органів, що забезпечують національну безпеку у тому числі і в умовах військової агресії з боку Російської Федерації на всій території України, задля систематизації підходів до нормативно-правового регулювання та удосконалення нормативних актів, що регулюють відносини в зазначеній сфері.

Виклад основного матеріалу. Правове регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки є важливим фактором забезпечення безпеки держави та її громадян. Воно забезпечує правову основу для діяльності поліції, її завдання, компетенцію, структуру та порядок утворення та функціонування. Вдосконалення правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки є важливим завданням, яке сприятиме посиленню безпеки держави та її громадян.

Досліджуючи поняття правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки, відмітимо, що це діяльність держави, яка спрямована на встановлення правових норм, що визначають статус, завдання, компетенцію, порядок діяльності Національної поліції України, а також правозастосовну діяльність поліції в сфері забезпечення національної безпеки. Систему правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки складається з нормативно-правових актів, які визначають правовий статус Національної поліції в системі органів забезпечення національної безпеки України. Основними завданнями правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки, очевидно, є: забезпечення законності та правопорядку в Україні, захист прав і свобод людини і громадянина, протидія злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, правове регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки має забезпечити ефективність діяльності поліції у виконанні цих завдань.

Разом із тим, вдосконалення правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки, на нашу думку, має наступні аспекти: удосконалення нормативно-правової бази, яка регулює діяльність поліції. Це передбачає внесення змін до чинних законів та розробку нових нормативно-правових актів, які б відповідали сучасним реаліям та забезпечували ефективну діяльність поліції в умовах сьогодення; запровадження нових методів та технологій у діяльності поліції. Це передбачає використання сучасних технологій, таких як штучний інтелект, біометрія та інші, для підвищення ефективності діяльності поліції; покращення кадрового складу поліції. Це передбачає підвищення кваліфікації поліцейських, створення системи мотивації та стимулювання поліцейських до ефективної роботи; вдосконалення правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки є важливим завданням, яке сприятиме посиленню безпеки держави та її громадян.

Досліджуючи зазначену проблематику, вважаємо за потрібне відмітити те, що в сучасному науковому дискурсі поняття «безпека» є одним з неоднозначних та складних понять, що в першу чергу обумовлено його багатоаспектністю, складним змістом та міждисциплінарним характером. Проблематика безпеки має вищий пріоритет в політиці будь-якої сучасної держави, тому її вивчають та досліджують науковці з різних галузей науки, таких як філософія, політологія, правознавство, економіка та інших. Традиційно, безпека розглядається як ключовий фактор для збереження, стійкого функціонування та стабільного розвитку суспільства.

Очевидно, що безпека є особливою публічною інституцією, як для суспільства в цілому, а також для окремих індивідів. Тому її можна розглядати як важливий аспект загального блага, яке є базисом суспільного та політичного устроїв сучасної демократичної держави. Відмітимо, що поняття «загального блага» все ж має філософський аспект, а ніж правовий, але основні його риси характерні сферам суспільного життя, що регулюються нормами права, які – відповідно не можуть суперечити основами такого блага.

Словник термінів, що стосуються національної безпеки, видавництва Університету Національної Оборони (Варшава) під поняттям «національна безпека» визначає одну з основних областей функціонування держави, яка забезпечує здатність до виживання, а також до розвитку та вільного втілення національних інтересів в конкретному безпечному оточенні, шляхом прийняття викликів, використання можливостей, зменшення ризиків і відповіді на різні види загроз (Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego. Pod kierownictwem d-ra hab. inż. Bogdana Zdrodowskiego, 2008).

Українська юридична наука поняття «національної безпеки» досить швидко та безперешкодно впровадила його в національне правове поле. Дана ситуація була обумовлена специфікою процесу державотворчого процесу під час перших років після набуття незалежності країни (Видрін Д., 1993; Копейчиков В., Колодій А., Українчук О., 1993; Кравець Є.Я., 1993; Мурашин Г., Кравець Є., 1992).

У січні 1992 року було створено комісію з метою розробки пропозицій для створення Ради національної безпеки при Президентові України. Ця комісія отримала завдання розробити концепції та відповідне законодавство у галузі національної безпеки (Картавцев В.С., 1998). Згідно з Указом Президента України від 15 січня 1992 року № 41, було створено Комісію з метою розробки пропозицій щодо статусу, порядку функціонування та структури Ради національної безпеки. Завдання для цієї Комісії було визначено в розпорядженні № 25 (Про затвердження положення про Комісію при Президенті України по підготовці пропозицій про статус, порядок діяльності і структуру Ради національної безпеки і оборони,

1992). Основними завданнями цієї комісії було розроблення концепції національної безпеки, підготовка проекту Закону «Про Раду національної безпеки України», а також ідентифікація проблем у галузі національної безпеки та формулювання необхідних заходів для їх вирішення. В той час діюча Конституція Української Радянської Республіки з відповідними поправками не передбачала окремого конституційного статусу для такого органу, тому Рада національної безпеки України була сформована як консультативно-дорадчий орган при Президентові України. Цей орган було утворено в зазначеному правовому статусі 1 липня 1992 року (*Про Раду національної безпеки України, 1992*).

Процес створення та прийняття першої Концепції національної безпеки України був складним і виявився важким завданням. В.С. Картавцев вказує на декілька основних факторів, які ускладнили цей процес. По-перше, відсутність єдності в розумінні того, що означає поняття «національна безпека», ускладнила формулювання спільного підходу до цього питання. По-друге, відсутність чітких концептуальних уявлень про державну політику з забезпечення національної безпеки ускладнила визначення шляхів і засобів забезпечення цієї безпеки. Не було достатньо часу в історичному аспекті для осмислення поняття національної безпеки та визначення її ролі в контексті нової незалежної держави (*Картавцев В.С., 1998*).

Так, оскільки згаданий документ, а саме перша Концепція національної безпеки України, не мала статусу закону, його положення були рекомендаційними і не мали прямої юридичної сили. Однак загальні підходи, визначення загроз і напрямки державної політики в галузі національної безпеки, які були в цій Концепції, були враховані та імplementовані в подальші акти законодавства, які регулюють питання національної безпеки України. Таким чином, цей документ визначив базовий фундамент для розвитку національної безпеки в Україні, хоча сама Концепція не мала прямого юридичного статусу.

Наукові дослідження в галузі національної безпеки в Україні розвивалися з плином часу та зосереджувалися на кількох основних напрямках. Ось деякі з них: стратегічні аспекти національної безпеки; дослідження геополітичних чинників, які впливають на національну безпеку України, включаючи сусідні регіони, геостратегічне положення та вплив глобальних гравців; аналіз впливу інформаційних технологій на національну безпеку, включаючи кібербезпеку та захист від інформаційної війни; дослідження економічних чинників, які впливають на стабільність та розвиток країни, включаючи енергетичну безпеку та забезпечення ресурсами; військова безпека: Аналіз забезпечення обороноздатності країни, військової доктрини та стратегії в разі загрози; дослідження питань, пов'язаних зі здоров'ям, освітою, соціальними проблемами та іншими аспектами гуманітарної безпеки. На нашу думку

поділ саме за такими сегментами проявів «національної безпеки» є найбільш актуальним та таким, що відповідає вимога сучасності.

Поняття «національна безпека України» нині визначено в Законі України «Про національну безпеку України» як захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз (*Про національну безпеку України, 2018*).

Забезпечення безпеки, яке в сучасному розумінні орієнтоване на превенцію та профілактичну діяльність, є однією з ключових функцій поліцейської діяльності. Це означає, що поліція має активно запобігати можливим правопорушенням і загрозам громадській безпеці, а не лише реагувати на них після того, як вони вже сталися. Основні аспекти цієї ролі поліції включають: превенцію злочинів та профілактику конфліктів і роботу з громадськістю.

На нашу думку, такий підхід до забезпечення участі Національної поліції України в забезпеченні національної безпеки спрямований на попередження кримінальних подій та створення безпечного середовища для громадян.

Продовжуючи обговорення забезпечення безпеки через превенцію та профілактичну діяльність поліції, слід відзначити, що цей підхід допомагає знижувати рівень злочинності та створювати сприятливий клімат для громадян у суспільстві. Кілька ключових аспектів цього підходу включають: поліція активно працює над створенням та впровадженням програм, спрямованих на запобігання конкретним видам злочинів, таким як наркотикова залежність, домашнє насильство, антисоціальна поведінка тощо; поліція співпрацює з іншими правоохоронними та соціальними службами, медичними установами та неприбутковими організаціями для спільного розв'язання проблем, пов'язаних із безпекою; поліція використовує сучасні технології такі як: відеоспостереження та аналітику даних, що дозволяє їй вчасно виявляти можливі загрози та реагувати на них; поліція систематично оцінює результати своєї превентивної та профілактичної роботи для покращення стратегій та підходів до забезпечення безпеки.

Забезпечення безпеки через превенцію та профілактичну діяльність є важливим аспектом роботи поліції та інших правоохоронних органів для забезпечення громадського порядку та безпеки громадян. Цей підхід дозволяє передбачати та запобігати потенційним загрозам та вдосконалювати реакцію на них, щоб забезпечити безпеку громадян та стабільність у суспільстві.

Відмітимо, що концепція «поліції безпеки» справді виникла в контексті історичного розвитку та інших юридичних систем. Вона базується на ідеї забезпечення публічного порядку та безпеки громадян, щоб запобігти різноманітним потрясінням і забезпечити стабільність

суспільства. У XIX столітті ця концепція була особливо розвиненою в німецькому праві та практиці державного управління, де «поліція безпеки» була окремою гілкою поліції, відповідальною за забезпечення порядку та безпеки в суспільстві. Вона включала в себе такі аспекти, як превенція, збір інформації, запобігання негайних загроз та збереження громадського спокою (Пилипчук В.Г., Будаков М.О., Гірич В.М., 2012).

У такій концепції «поліція безпеки» розрізнялася від інших гілок поліції, таких як «поліція благоустрою» (яка відповідала за питання міського планування і комунальної інфраструктури) і «судова поліція» (яка відповідала за розслідування та судові процедури). «Поліція безпеки» була спрямована на запобігання та реагування на загрози громадському порядку і безпеці, а також збереження спокою та стабільності в суспільстві.

Слід відзначити, що концепція «поліції безпеки» інтерпретується та застосовується по-різному в різних країнах та юридичних системах, але загальна ідея полягає в забезпеченні громадської безпеки та публічного порядку.

Згідно з Законом України «Про національну безпеку України», Національна поліція України включена до сектора безпеки та оборони країни. Поліція є основним державним органом, який перш за все відповідає за забезпечення громадської безпеки та порядку, що є важливою складовою національної безпеки держави (Про національну безпеку України, 2018). Цей стан підтверджується також Законом України «Про Національну поліцію» де визначено правовий статус поліції як центрального органу виконавчої влади, який обслуговує суспільство шляхом захисту прав та свобод громадян, боротьби зі злочинністю, забезпечення громадської безпеки та порядку. Вбачається очевидним, що Національна поліція є одним з ключових суб'єктів, які забезпечують національну безпеку України і відіграють важливу роль у збереженні цієї безпеки на підставі повноважень, наданих законодавством (Про Національну поліцію, 2015).

Саме тому, можна визначити поліцію як особливий орган, що входить до системи національної безпеки. Поліція відіграє важливу роль у збереженні громадської безпеки та порядку в державі, а це є важливим аспектом національної безпеки. Її функції включають в себе захист прав та свобод громадян, протидію злочинності, забезпечення громадської безпеки та підтримання громадського порядку. Тому поліція дійсно є одним із суб'єктів, що забезпечують національну безпеку України.

Поліція також є ключовим фактором у попередженні злочинів і реагуванні на різні ситуації, що можуть становити загрозу для громадської безпеки. Її робота полягає у виявленні, розслідуванні та припиненні злочинів, що допомагає запобігти їх подальшому розповсюдженню та зберегти безпеку громадян.

Зазначена функція поліції не тільки сприяє підтримці правопорядку в державі, але й важливою мірою впливає на загальну стабільність та безпеку суспільства. Поліція працює в найрізноманітніших ситуаціях, включаючи екстрені події, дотримуючись закону та забезпечуючи громадську безпеку.

У цілому, Національна поліція України є не тільки правоохоронним органом, але й важливою ланкою в системі забезпечення національної безпеки країни, заслуговуючи на визнання як суб'єкт національної безпеки.

Наявність та ефективність Національної поліції України в сфері забезпечення національної безпеки є важливою і невід'ємною складовою у протидії реальним загрозам національній безпеці, особливо тим, що виникають внаслідок порушень громадського порядку та загрожують громадській безпеці. Роль та місце Національної поліції України в цьому процесі є чітко визначеними. Діяльність Національної поліції є надійною гарантією публічної безпеки, забезпечення суспільного спокою та створення умов для нормального функціонування держави, її органів, громадянських об'єднань і трудових колективів. Органи поліції відіграють особливу роль в системі забезпечення національної безпеки через широкий спектр правоохоронних функцій. Зокрема, вони несуть відповідальність за боротьбу зі злочинністю, проводять профілактичні заходи та вживають заходів для запобігання злочинам. Це сприяє реалізації єдиної державної політики з боротьби зі злочинністю та є важливою частиною внутрішньої політики суверенної та незалежної України (Ситник Г.П., Дацюк А.В., Марутян Р.Р. та ін., 2011).

Роль та місце поліції України в системі національної безпеки визначаються її функціями. Відповідно до Європейського кодексу поліцейської етики, поліція в демократичному суспільстві виконує наступні основні функції: дотримання та захист основних свобод і прав індивіда, як вони закріплені у відповідних правових актах, зокрема, в Європейській конвенції про права людини; гарантування громадського спокою та дотримання закону та порядку в країні; запобігання злочинам та боротьба з ними; виявлення злочинів та проведення слідства у випадках, коли це необхідно; надання різноманітних послуг та допомоги громадянам у вирішенні різних питань (Європейський кодекс поліцейської етики, 2001).

Висновки. Відмітимо, що для вдосконалення правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки, на нашу думку, необхідно вжити ряд наступних заходів.

Необхідно удосконалити нормативно-правову базу, яка регулює діяльність поліції. Це передбачає внесення змін до чинних законів та розробку нових нормативно-правових актів,

які б відповідали сучасним реаліям та забезпечували ефективну діяльність поліції в умовах сьогодення. Зокрема, це може стосуватися таких питань, як: покращення координації діяльності поліції з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями; розширення повноважень поліції у сфері протидії злочинності та забезпечення публічної безпеки і порядку; запровадження нових методів та технологій у діяльності поліції.

Разом із тим, доцільно запровадити нові методи та технології у діяльності поліції. Це передбачає використання сучасних технологій, таких як штучний інтелект, біометрія та інші, для підвищення ефективності діяльності поліції. Зокрема, це може стосуватися таких питань, як: розвиток системи кібербезпеки, впровадження системи відеоспостереження; розробка нових методів розслідування злочинів. Крім того, необхідно покращити кадровий склад поліції. Це передбачає підвищення кваліфікації поліцейських, створення системи мотивації та стимулювання поліцейських до ефективної роботи.

Правове регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки є складним і багатогранним завданням. Для його успішного виконання необхідна злагоджена робота всіх зацікавлених органів та організацій. Впровадження запропонованих рекомендацій сприятиме підвищенню ефективності діяльності Національної поліції України, забезпеченню безпеки держави та її громадян.

Разом із викладеним вище, пропонуємо додаткові рекомендації щодо вдосконалення правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки: вдосконалити систему контролю та нагляду за діяльністю поліції, що передбачає створення ефективного механізму контролю за дотриманням поліцейськими законів та нормативних актів, а також забезпечення прозорості та підзвітності поліції перед суспільством; сприяти підвищенню громадської довіри до поліції; розробити та впровадити національну стратегію реформування поліції, яка має визначити основні напрями розвитку поліції на середньострокову та довгострокову перспективу, а також забезпечити ефективну реалізацію реформи поліції.

Реалізація цих заходів сприятиме зміцненню правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки, підвищенню ефективності діяльності поліції та забезпеченню безпеки держави та її громадян. Правове регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки є важливим фактором забезпечення безпеки держави та її громадян. Воно забезпечує правову основу для діяльності поліції, її завдання, компетенцію, структуру та порядок утворення та функціонування. Вдосконалення правового регулювання діяльності

Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки є важливим завданням, яке сприятиме посиленню безпеки держави та її громадян.

Запропоновані рекомендації є лише одним із можливих підходів до вдосконалення правового регулювання діяльності Національної поліції України в системі забезпечення національної безпеки. Їхня реалізація потребує всебічного обговорення та врахування різних зацікавлених сторін.

References:

Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego. Pod kierownictwem d-ra hab. inż. Bogdana Zdrodowskiego. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Obrony Narodowej. Wydział Strategiczno-Obronny, 2008. 182 s. URL: <https://docplayer.pl/1120197-Akademia-obrony-narodowej-wydzial-strategicznoodbronny-slownik-terminow-z-zakresu-bezpieczenstwa-narodowego.html>

Видрін Д., (1993) Концепція стратегії безпеки (Україна у посттоталітарний період). *Розбудова держави*. 1993. № 5. С. 36-41.

Копейчиков В., Колодій А., Українчук О., (1993) Про концепцію національної безпеки України. *Право України*. 1993. № 5-6. С. 9-13.

Кравець Є.Я., (1993) Розвиток законодавства у галузі національної безпеки: проблеми і рішення. *Трибуна*. 1993. № 11-12. С. 23-24.

Мурашин Г., Кравець Є., (1992) Про концепцію національної безпеки. *Політика і час*. 1992. №5. С.10-18.

Картавцев В.С., (1998) Історико-правові аспекти розбудови системи забезпечення національної безпеки України. *Науковий вісник Дипломатичної академії України*. 1998. Вип. 1. С. 160-168.

Про затвердження положення про Комісію при Президенті України по підготовці пропозицій про статус, порядок діяльності і структуру Ради національної безпеки і оборони: Розпорядження Президента України від 15.01.1992 № 25. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/25/92-рп>.

Про Раду національної безпеки України: Указ Президента України від 01.07.1992 № 357/92. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/357/92>

Про національну безпеку України Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>

Пилипчук В.Г., Будаков М.О., Гірич В.М., (2012) Система організації управління і правового забезпечення діяльності спецслужб (досвід країн Європейського Союзу та Північної Америки): аналітична доповідь. Київ: Національний інститут стратегічних досліджень, 2012. 56 с.

Про національну безпеку України Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>

Про Національну поліцію. Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>

Ситник Г.П., Дацюк А.В., Марутян Р.Р. та ін., (2011) Шляхи удосконалення системи державного управління забезпеченням національної безпеки України : навч. посіб. : у 2 ч. Київ : НАДУ, 2011. Ч. 1. 44 с.

Європейський кодекс поліцейської етики, ухвалений Комітетом Міністрів 19 вересня 2001 р. на 765-му засіданні заступників Міністрів. Офіційний сайт Центру політико-правових реформ. URL: <https://www.pravo.org.ua/files/ustice/rec1.pdf>

CONTENTS

CHAPTER 1. INTERNATIONAL SANCTIONS MECHANISMS, FREEZING OF ASSETS AS A GUARANTEE OF COMPENSATION OF THE DAMAGE CAUSED BY RUSSIA TO UKRAINE AND RESTORATION OF A SECURITY ENVIRONMENT.....	8
CHAPTER 2. USE OF SPECIAL KNOWLEDGE OF SPECIALISTS IN THE FIELD OF FORENSIC BALLISTICS IN THE PROCESS OF CONDUCTING INVESTIGATIVE ACTIONS AND EXPERT RESEARCH ON CRIMINAL OFFENCES AGAINST THE FOUNDATIONS OF NATIONAL SECURITY	28
CHAPTER 3. INTERPRETATION OF CONSTITUTIONAL PROVISIONS AS A FACTOR OF ENSURING NATIONAL SECURITY UNDER MARTIAL LAW	52
CHAPTER 4. CUSTOMS SECURITY OF UKRAINE AND ITS PROVISION IN MODERN CONDITIONS.....	72
CHAPTER 5. WAR CRIMES UNDER MARTIAL LAW IN UKRAINE: CURRENT CHALLENGES.....	101
CHAPTER 6. LEGAL ASPECTS OF THE PROGRESS IN THE EUROPEAN UNION’S APPLICATION OF SANCTIONS (RESTRICTIVE MEASURES).....	127
CHAPTER 7. LEGAL REGULATION OF PREVENTING AND COMBATING DOMESTIC VIOLENCE.....	155
CHAPTER 8. THE VERSION REGARDING SPECIAL SERVICES OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN FOR INVOLVEMENT IN THE DEATH OF THE SSNG K-141 “KURSK” IN THE CONTEXT OF MARITIME SAFETY, SECURITY AND DEFENCE OF THE WOLD.....	179
CHAPTER 9. IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL LEGAL STANDARDS IN THE ADMINISTRATIVE JUSTICE SYSTEM OF UKRAINE.....	210
CHAPTER 10. STATUS AND PREVENTION OF DOMESTIC VIOLENCE IN UKRAINE DURING THE PERIOD OF MARTIAL STATUS.....	236
CHAPTER 11. CERTAIN ASPECTS OF LEGAL REGULATION OF THE ACTIVITIES OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE IN THE SYSTEM OF NATIONAL SECURITY.....	256